

12

Żyjmy
Ewangelią

Doświadczenie ciemności cierpienia, lęku, niepewności, samotności, „niemiłych” okoliczności uniemożliwiających realizację naszych marzeń są obecne w każdym miejscu na ziemi i w każdym czasie ludzkiej historii, o czym świadczy także starożytna modlitwa z księgi Psalmów.

“Pan światłem
i zbawieniem moim:
kogóż mam się lękać?”

(Ps 27 [26], 1)

Słowo Życia
Młodzi, którzy żyją Ewangelią

“Pan światłem i zbawieniem moim:
kogóż mam się lękać?”

To jest odpowiednia chwila,
by na nowo rozpałcić naszą
wiarę w miłość Ojca,
który pragnie szczęścia
swoich dzieci.

On jest gotów wziąć na siebie
nasze troski (por. 1P 5,7),
abyśmy nie byli skupieni
na sobie, lecz w wolności
dzielili się naszym światłem
i naszą nadzieją z innymi.

“Pan światłem i zbawieniem moim:
kogóż mam się lękać?”

«Jest to zaproszenie
do ożywienia wiary:
Bóg jest i mnie kocha.

>> Spotykam jakąś osobę?
Muszę wierzyć, że przez nią
Bóg ma mi coś
do powiedzenia.

>> Pojawia się cierpienie?
Wierzę, że Bóg mnie kocha.

>> Pojawia się radość?
Bóg mnie kocha.

On jest
ze mną,
zawsze jest
ze mną, wie
o mnie wszystko
i dzieli ze mną
każdą moją myśl,
każdą radość, każde
pragnienie, niesie
ze mną każdą moją
troskę, każdą próbę
mego życia.

“Pan światłem i zbawieniem moim:
kogóż mam się lękać?”

Jak ożywiać tę pewność?
Szukając Go pomiędzy nami.
On obiecał, że będzie tam,
gdzie dwóch lub więcej
jest zjednoczonych w Jego imię.

Trwajmy więc w
ewangelicznej miłości
wzajemnej z tymi, którzy żyją
Słowem Życia. Dzielmy się
doświadczeniami, a doznamy
owoców Jego obecności:

Ch. Lubich, Słowo Życia, Lipiec 2006 r.

wordteens.focolare.org